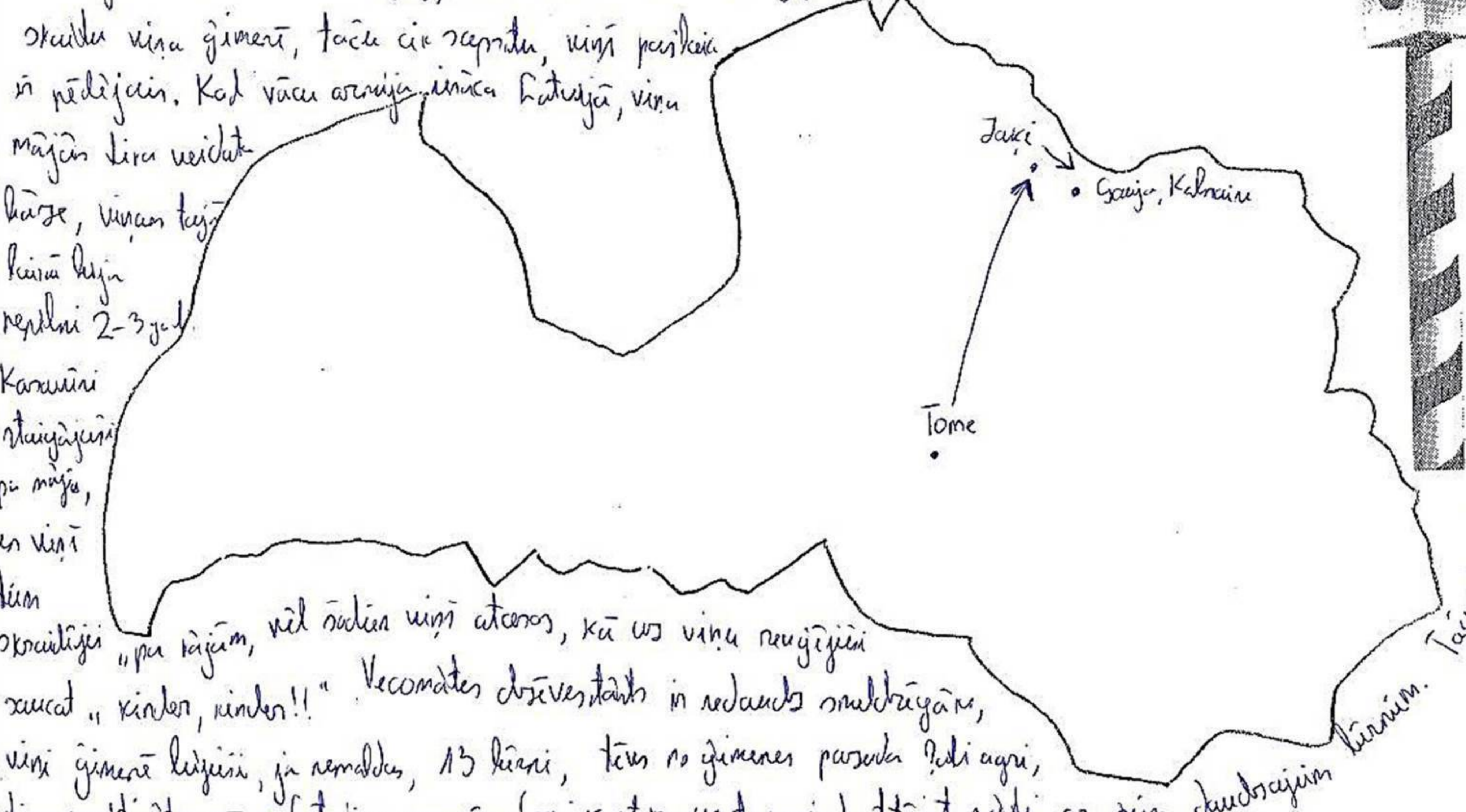

Mana vecmāte un mans vecotēvs (no mātes puses) nebija tas pāris, kas sagādā ropi, jo dēvējā viens otram blakus un parina jēru no auzas ķirulbas. Mans vecotēvs kūrīnā dēvējā sējā pusē, kas tagad dēvējām mūs vīri - ~~Jaņi~~, Jaņis, 3 km no tagadējajām mājām. Neatceras precīsu kānu

Tācu vīri dēvējās ropā un vil rādām dārā
 baidi un mīdām rādā nodarī, lat dēvēd, kas is aplūkst mūs
 kapuētā un nāv rādām vīri līstēni.

skaidra vīra gīmeri, tācu cik seprāta, vīri parskāi
 ir pēdējais. Kad vācu armija iņāca Latvija, vīru
 mājās līra veidat
 kārge, vīruan tajā
 līruā līru
 rēdāni 2-3 gad
 Karuētā
 stāigājēni
 pī mājā,
 un vīri
 līru
 skaidrīgi

"pa rājām, nēd rādām vīri atceros, kā us vīru rēdājēni
 xuxat "kinder, kinder!!" Vecmātes dēvēstānā in rēdāns mēdbrīgān,
 vīri gīmerē līrjēni, ja rēdāns, 15 līri, tēns no gīmeres parskā pēdī agri,
 līru opaktināts kā Latvijas karuētā (vai karuēt us to pusi), atstājot mēdli ar rīm. Jaudbrājim

Vecotēvs, līstam kolhara rādāns līru avīdētā us rēdāns pusi, līru atstēda us to jēru agronomi - māmū rēdānli
 1970-gadā Jaņis, mājā "Dēvēstānā", vīru gīmerē rēdāns mēdbrīge - māmū māmū, rēdāns vil 2 Rūdalfs Bēumāns, 11. l.